

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 26 ເມສາ 2026 (4-26-2026)

ພາຣະກິດທີ່ມີຂໍ້ຄວາມ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດຜູ້ດຽວ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ອາສັຍຄໍາແນະນໍາຈາກຜູ້ອື່ນທີ່ໄດ້ຜົນສໍາລັບເຈົ້າ?

ຢູ່ເທິງລົດໄຟໃນບໍລິເວນສນາມບິນທີ່ຫຍຸ້ງທີ່ສຸດໃນໂລກ, ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນຜູ້ຍິງສູງອາຍຸຄົນນຶ່ງພຍາຍາມສື່ສານກັບຜູ້ໂດຍສານອື່ນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງລາວຢ່າງຮີບຮ້ອນ. ລາວກໍາລັງສະແດງບັດຂຶ້ນເຮືອບິນຂອງລາວໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເບິ່ງ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພາສາສະເປນຂອງລາວ, ແລະລາວກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພາສາອັງກິດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພາສາສະເປນທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຮູ້ຈັກນັ້ນຂ້ອຍໄດ້ລືມໄປດົນແລ້ວ. ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສນາມບິນນີ້, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ແຊກແຊງເພື່ອຊ່ວຍລາວໃຫ້ໄປເຖິງບ່ອນທີ່ລາວຄວນຈະຂຶ້ນເຄື່ອງບິນຕໍ່ໄປ. ... ໂລກຂອງພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍສາສນາແລະໂຄສິກທີ່ບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບວິທີການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລະວິທີການໄປບ່ອນທີ່ທຸກຄົນຢາກໄປ-ຄືສວັນ. ແຕ່ມີພຽງທາງດຽວທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລະມີພຽງທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄປສວັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມີພຽງປະຕູດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະພານັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ຫຼີງທາງຈາກ ແອັດແລນຕົາ Atlanta ໄປ ລຸຍສວງວຽວ Louisville, ການສົ່ງພຣະຊົນແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ພວກເຮົາມາຫາພຣະເຈົ້າ. ໂດຍໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດແລະຂ່າວປະເສີດ, ເປໂຕແລະໂຢຮັນຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຄວາມຈິງຂອງຄວາມລອດຜ່ານທາງພຣະຄຣິດແຕ່ເທົ່ານັ້ນ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ກິຈການ 3:12-15

12. ເມື່ອເປໂຕໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍກ່າວແກ່ພິລເມືອງວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອັນເອີຍ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານພາກັນປລາດໃຈດ້ວຍເຮືອງຂອງຄົນນີ້ ແລະເພິ່ງເບິ່ງພວກເຮົາເພື່ອນກັບວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ຢ່າງໄດ້ໂດຍອໍານາດຂອງເຮົາເອງ ຫຼືດ້ວຍການທີ່ພວກເຮົານັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ. 13. ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະຂອງຢາໂຄບ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຊົງໄຜດປະທານພຣະກຽດແດ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄື ພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງແລະໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ. 14. ຊຶ່ງເປັນອົງບໍຣິສຸດແລະຊອບທັມ ແລະໄດ້ຂໍທ່ານປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ. 15. ຈຶ່ງຂ້າພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດເສັງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ຝ່າຍພວກເຮົາເປັນພຍານໃນເຣື່ອງນີ້.

ໂດຍການໃຊ້ບໍ່ໂຍດຈາກໂອກາດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການປິ່ນປົວຢ່າງມະຫັສຈັນຂອງຊາຍພິການທີ່ຂໍທານຢູ່ວິຫານ, ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ແບ່ງບັນພຣະຄຣິດກັບຜູ້ທີ່ປລາດໃຈກັບສິ່ງມະຫັສຈັນ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຂົາແບ່ງປັນ, ແລະວິທີທີ່ພວກເຂົາແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ໄດ້ສນອງແບບຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຊາວຄຣິສະຕຽນໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝສໍາລັບການເປັນພຍານສ່ວນຕົວທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ທໍາອິດ, ເປໂຕແລະໂຢຮັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່າທັງການອັສຈັນທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຫຼືຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງແບ່ງປັນ, ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຖາມຜູ້ຄົນໃນຝູງຊົນວ່າ, "ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈ້ອງເບິ່ງພວກເຮົາ, ຄືກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວຢ່າງດ້ວຍອໍານາດຫຼືຄວາມເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເອງ?" (ຂໍ້ 12). ນັກຕົ້ມຕຸນ ແລະຄູສອນປອມມັກຈະມີສິ່ງນີ້ຄືກັນ-ພວກເຂົາພຍາຍາມຫຼອກລວງຄົນ

ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໂດດເດັ່ນດ້ວຍຕົນເອງໂດຍການເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະ ຖ່ອມຕົວພໍທີ່ຈະຫັນເຫຄວາມສົນໃຈສ່ວນຕົວທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ແລະ ຫັນຄວາມສົນໃຈໄປຫາຜູ້ທີ່ປະຊາຊົນໄດ້ເຫັນຮິດເດດໃນການອັດສະຈັນຂອງຜູ້ຊາຍພິການທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ. ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດຕໍ່ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແທນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າທັນທີ. ອັນທີສອງ, ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕແລະ ໂຢຮັນທັນການສົນທະນາໄປທີ່ພຣະເຢຊູ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເວົ້າຢ່າງຊັດເຈນກັບຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງບັນຫາບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ ຊື່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູເປັນທາງອອກ. ໃນຂະນະທີ່ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນເວົ້າຢ່າງກ້າຫານກ່ຽວກັບການຄຶງພຣະເຢຊູ, ພວກເຂົາໄດ້ວາງຄວາມຜິດໃສ່ຝູງຊົນໂດຍກົງ, ແມ່ນແຕ່ໄປໂກເຖິງຂັ້ນເຕືອນພວກເຂົາ-ຫຼາຍຄົນອາດຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນມື້ທີ່ຊະຕາກັມນັ້ນ-ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປິ່ນປົວຕົວຕາດຕະກອນບາຣາບາໃນເວລາທີ່ລາວໄດ້ສະເໜີໃຫ້ປ່ອຍພຣະເຢຊູແທນ. ເມື່ອຊະຕາກັມຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນອຳນາດຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, "ຄຶງພຣະອົງ!" ເລືອດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາ. ບໍ່ມີໃຜໃນຝູງຊົນຢາກຖືກເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຫຼື ປະເຊີນກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ການກາຍເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຈິງກ່ຽວກັບບາບຂອງພວກເຮົາສເມີ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາສຳລັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ການສົນທະນາທາງວິນຍານທີ່ບໍ່ເຄີຍໄປເຖິງຂ່າວປະເສີດບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າການສົນທະນາກັບທ່ານໝໍຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປວດຢູ່ຂ້າງຂອງເຈົ້າທີ່ບໍ່ເຄີຍໄປເຖິງການວິນິດສັຍ ຫຼື ການປິ່ນປົວ. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນຮູ້ຈັກແພດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ປ່ຽນການສົນທະນາກ່ຽວກັບຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງອອກຜ່ານການອັດສະຈັນໄປສູ່ຮິດອຳນາດແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະແດງອອກໃນການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງວ່ອງໄວ. ພວກເຂົາໄດ້ລະບຸພຣະເຢຊູວ່າເປັນ "ແຫຼ່ງແຫ່ງຊີວິດ" ຜູ້ທີ່ຖືກປະຊາຊົນຂ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນຈາກຕາຍ (ຂໍ້ 15). ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ເຈົ້າເຄີຍເຫັນການພົບປະຄັ້ງນຶ່ງນຳໄປສູ່ໂອກາດຫຼາຍຂຶ້ນໃນການແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບຄົນອື່ນເມື່ອໃດ?

2. ກິຈການ 3:16-20

16. ໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະນາມນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ມີແຮງຂຶ້ນ ຄືຜູ້ຊົ່ງທ່ານທັງຫຼາຍເຫັນ ແລະ ຮູ້ຈັກນີ້ກໍແມ່ນຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງເກີດດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ດີເປັນປົກກະຕິຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫຼາຍ. 17. “ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມບໍ່ຮູ້ ທັງພວກເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານກໍເຮັດເໝືອນກັນ. 18. ແຕ່ເຫດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໂດຍປາກຂອງພວກຜູ້ທ່ານວາຍທັງໝົດວ່າ ພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ສຳເລັດດັ່ງນີ້. 19. ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລ້ວຫຼົບລ່າວຕ່າວຄືນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານເສັຽ. 20. ເພື່ອເວລາແຫ່ງຄວາມພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ຈະໄດ້ມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະຄຣິດຊຶ່ງຊົງກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນມາເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍ ຄືພຣະເຢຊູ.

ຫຼັງຈາກໄດ້ຊື່ໃຫ້ຜູ້ຄົນໃນຝູງຊົນເຫັນຄວາມຈິງຂອງຄວາມຕາຍແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ, ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດ. ກ່ອນອື່ນໝົດ, ພວກເຂົາຄວນວາງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າດັ່ງທີ່ພວກເຂົາຫາກໍເປັນພຍານມາ, ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ຟື້ນພູສຸຂະພາບຂອງຄົນພິການ. ບໍ່ພຽງແຕ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູມີພລັງພຽງພໍທີ່ຈະນຳມາເຊິ່ງການປິ່ນປົວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກສາວິກຍັງໄດ້ປະກາດຢ່າງກ້າຫານວ່າພຣະເຢຊູ "ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນພຣະເມຊີອາສຳລັບທ່ານ" (ຂໍ້ 20). ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູມີພລັງພຽງພໍທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ຟື້ນຈາກບາບຂອງພວກເຮົາ.

ຄວາມບໍ່ຮູ້ພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາຄວນສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ວິທີທີ່ພວກເຮົາແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແນວໃດ?

ຫຼາຍກວ່າການເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ການວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໝາຍເຖິງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຜູ້ດຽວເປັນແຫຼ່ງແຫ່ງຄວາມລອດ. ການວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໝາຍເຖິງການໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດທາງຮ່າງກາຍຂອງພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງດຽວຂອງການໃຫ້ອະພິຍ

ແລະຊີວິດນິລັນດອນ. ພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ ແລະ ໂດຍການວາງໃຈໃນພຣະອົງ, ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຮັບການຕອບສນອງ-ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົນປົວທາງວິນຍານໂດຍຜ່ານການໃຫ້ອະພິຍ ແລະ ການຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ. ອັນທີສອງ, ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຝູງຊົນກັບໃຈ. ການກັບໃຈແມ່ນຫຍັງ? ພວກສາວິກໄດ້ຊີ້ແຈງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໝາຍເຖິງ ໃນການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ກັບໃຈ: "ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງກັບໃຈ ແລະ ຫຼົບລ່າວຕ່າວຄືນ, ເພື່ອວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກລືບລ້າງ" (ຂໍ້ 19). ໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕໄດ້ເທສນາ "ການບັບຕິສະມາແຫ່ງການກັບໃຈເພື່ອການອະພິຍບາບ" (ມາຣະໂກ 1:4), ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າ, "ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຈິ່ງກັບໃຈແລະ ເຊື່ອຂ່າວປະເສີດ" (ມາຣະໂກ 1:15). ຕາມຄຳນິຍາມໃນພຣະຄັມພີ, ການ ກັບໃຈແມ່ນຫຼາຍກວ່າການຮັບຮູ້ບາບ. ມັນເປັນການປ່ຽນແປງຈິດໃຈກ່ຽວກັບບາບ-ການຫັນໜີຈາກບາບ. ເປໂຕ ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວ ຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ຝູງຊົນວ່າການຫັນໜີຈາກບາບແມ່ນສ່ວນນຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງຂໍ້ກຳນົດຂອງພຣະຄັມພີສຳລັບຄວາມລອດພົ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ ອອກຄຳສັ່ງຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ: "ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍຈິ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລ້ວຫຼົບລ່າວຕ່າວຄືນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລົບລ້າງ ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານເສັ້ງ" (ຂໍ້ 19). ຖ້າບໍ່ມີການກັບໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ, ຂ່າວປະເສີດກໍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຢ່າງເຕັມທີ່.

ທ່ານຈະອະທິບາຍການພື້ນຟູທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າເມື່ອພວກເຮົາກັບໃຈ ແລະ ວາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດແນວໃດ?

3. ກິຈການ 3:24-26

24. ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມເອນເປັນລຳດັບມາ ກໍໄດ້ປະກາດເຖິງຄາວນີ້ເພື່ອນກັນ. 25. ທ່ານທັງ ຫຼາຍເປັນລູກຫຼານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະ ຂອງພຣະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານ ຄືໄດ້ຊົງ ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ "ຄອບຄົວທັງໝົດທີ່ວ່າແຜ່ນດິນ ໂລກຈະໄດ້ພອນເພາະເຊື່ອສາຍຂອງເຈົ້າ." 26. ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານ ໃຫ້ອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນຄືນມາແລ້ວ ກໍຊົງໃຊ້ພຣະອົງມາຍັງທ່ານທັງຫຼາຍກ່ອນ ເພື່ອອວຍພອນແກ່ພວກທ່ານ ໂດຍໃຫ້ ທຸກຄົນກັບຈາກການຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ."

ຫຼັງຈາກໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຝູງຊົນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານດ້ວຍບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກັບໃຈ, ພວກ ສາວິກໄດ້ສລຸບຂໍ້ຄວາມຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍການອຸທອນສ່ວນຕົວໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເປັນຈິງສາມຢ່າງ. **ທຳອິດ**, ພວກສາວິກໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ ເຫັນເຖິງຕົວຕົນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປພຣະວິຫານ: "ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນລູກຫຼານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະ ເປັນຂອງພັນທະສັນຍາ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ໂດຍໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ, ແລະ ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນຜ່ານ ເຊື່ອສາຍຂອງເຈົ້າ" (ຂໍ້ 25). ພຣະວິຫານແມ່ນສະຖານທີ່ທີ່ຊາວຢິວມານະມັສການ. ໂດຍການລະນຶກເຖິງຕົວຕົນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຖາ ນະເປັນຊາວອິສຣາເອັນ ແລະ ລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ, ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກສາວິກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພວກເຂົາ. ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງໃນວິທີທີ່ເປັນເອກະລັກຕໍ່ຊາວຢິວ. ຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາໃຫ້ເປັນພອນ. **ຕໍ່ໄປ**, ພວກສາວິກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມ ຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະເຢຊູມາຫາຊາວຢິວກ່ອນ: "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງພຣະອົງມາຫາທ່ານກ່ອນ ເພື່ອອວຍພອນທ່ານ..." (ຂໍ້ 26). ໃນຖານະເປັນລູກຊາຍຂອງມາຣີອາ ແລະ ໂຢເຊບຜູ້ຮັບບົດບາດຂອງລາວໃນການເປັນບິດາຝ່າຍ ໂລກ, ພຣະເຢຊູເປັນຄົນຍິວຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ. ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະ ຕລອດວັນຂອງການປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ ສິດສອນຢູ່ໃນວິຫານ ແລະ ໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຢິວ ແລະ ໄດ້ເຮັດການອັສຈັນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃນບັນດາຊາວຢິວ. ອັນນີ້ໄດ້ເປັນ ຫຼັກຖານອັນໄກວ່າຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງແລະ ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ ອວຍພອນພວກເຂົາ ແລະ ເອີ້ນພວກເຂົາໃຫ້ເປັນພອນ. **ຈາກນັ້ນ**, ດ້ວຍຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ພວກສາວິກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກ ຄັ້ງເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງບາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາໃນການກັບໃຈສ່ວນຕົວ: "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຜູ້ຮັບໃຊ້

ຂອງພຣະອົງຂຶ້ນມາ ແລະສິ່ງພຣະອົງມາທາງທ່ານກ່ອນ ເພື່ອອວຍພອນທ່ານໂດຍການຫັນທ່ານແຕ່ລະຄົນອອກຈາກທາງຊົ່ວຮ້າຍຂອງທ່ານ" (ຂໍ້ 26). ຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລະການກັບໃຈ, ຫັນໜີຈາກບາບ ແລະຫັນໄປທາງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອແລະການກັບໃຈ, ແມ່ນແຕ່ຊາວອິສຣາເອັ້ນ, ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ຍັງຄົງຫຼົງທາງທາງວິນຍານໃນບາບຂອງພວກເຂົາ ແລະຈະຖືກແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າຕລອດໄປ. ສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບຊາວຍິວກໍເປັນຄວາມຈິງສໍາລັບທຸກຄົນເຊັ່ນກັນ. ນອກຈາກພຣະເຢຊູ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງດຽວຂອງການໃຫ້ອະພິຍຸດຜ່ານການຕາຍແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ບາບຂັດຂວາງທາງຂອງມະນຸດທຸກຄົນໃນການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າ, ຜ່ານພຣະເຢຊູ, ໄດ້ໃຫ້ການອະພິຍຸດແລະໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ທຸກໆຄົນຕ້ອງຕອບສນອງດ້ວຍການກັບໃຈແລະ ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍຸດ, ມີສາຍພົວພັນກັບພຣະເຈົ້າຟື້ນຟູ, ແລະເພີດເພີນກັບພຣະພອນອັນສູງສຸດຂອງຊີວິດນິລັນດອນ. ຫຼັງຈາກຕອບສນອງຕໍ່ພຣະເຢຊູ ແລະເພີດເພີນກັບພຣະພອນແຫ່ງຄວາມລອດ, ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າປາຖນາທີ່ຈະອວຍພອນຄົນອື່ນຜ່ານພວກເຮົາໂດຍການໃຊ້ພວກເຮົາເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງເປັນສ່ວນຕົວ. ຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະອວຍພອນຄົນອື່ນຜ່ານພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຂຍາຍໄປສູ່ໝູ່ເພື່ອນ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຂຍາຍໄປສູ່ "ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງໂລກ" (ຂໍ້ 25). ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າສາວິກທຸກຄົນຂອງພຣະເຢຊູມີບົດບາດໃນພຣະມະຫາບັນຊາ. ໂດຍການອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ຂ່າວປະເສີດກ້າວໄປໃນບັນດາຜູ້ຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຍິນ, ການໃຫ້ຢ່າງໃຈກວ້າງເພື່ອສນັບສນູນສາສນາທູດ ແລະວຽກງານເສຍແຕ່ປະກາດ, ຫຼື ໂດຍການຕອບຮັບການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄປທາງປະຊາຊາດຕ່າງໆ, ພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະອວຍພອນ "ຄອບຄົວທັງໝົດຂອງໂລກ" ໂດຍ ການຮັບປະກັນວ່າຂ່າວປະເສີດຈະຖືກປະກາດໃນທຸກປະເທດແລະໃນບັນດາທຸກຊົນເຜົ່າ, ທຸກຊົນຊາດ, ແລະທຸກພາສາ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພອນຫຍັງແດ່ຈາກການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ສະຫ້ອນ. ເຈົ້າໄດ້ເພິ່ງພາຄວາມເຊື່ອ ຫຼືຊື່ສຽງຂອງຄອບຄົວ ຫຼືໝູ່ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບໍ່ ເມື່ອເວົ້າເຖິງຕົວຕົນຂອງເຈົ້າໃນຖານະເປັນຄຣິສະຕຽນ? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ການສຶກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຜົນ. ຈົ່ງວາງຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູ, ກັບໃຈຈາກບາບຂອງເຈົ້າ, ແລະ ເລີ້ມຕົ້ນຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຂອງເຈົ້າກັບພຣະອົງ.

ສິ່ງທ້າທາຍ. ແມ່ນໃຜໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າອາດຈະສົມມຸດວ່າຊື່ສຽງຂອງຄອບຄົວຫຼືກຸ່ມໝູ່ຂອງເຂົາພຽງພໍສໍາລັບເຂົາທີ່ຈະເປັນຄຣິສະຕຽນ? ຈົ່ງໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະແບ່ງປັນກັບເຂົາເຈົ້າໃນໂອກາດທໍາອິດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຄວາມເຊື່ອສ່ວນຕົວ ແລະການກັບໃຈ.

ວັດທະນະທັມຂ້າມຊາດ. ຖ້າເຈົ້າມີໝູ່ເພື່ອນ ຫຼືເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງ, ໃຫ້ຈັດສັນເວລາສໍາລັບການສຶກສາເພື່ອເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອກ່ຽວກັບການມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າ. ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາເຮືອງຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເອງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແກ່ເຂົາເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະເຢຊູ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA